

hogy a' jövő postával bizonyost írhatunk. Prágából írják, hogy ezen hónapnak 3-dikán tartotta ottan, Nádor - Ispányunk' Fő Udvari Mestere, Gróf Szapáry János Belső Tanácsos Ur a' maga lakodalmát. — Igen vig vólt a' mennyegzői mulattság: mivelhogy semmi veszedelmes következései nem lettek azon sebeknek, mellyeket az úton vett vólt a' Gróf Ur.

Ő Felsége, arany érdem-pénzel jutalmaztatta meg, egy Békés Vármegyei nemtelen lakosnak — *Lestsák* nevezetűnek — nemes tselekedetét. — Erről a' jövő Postán bővebben.

M a g y a r O r s z á g.

Nagy-Kátáról (Pest Vármegyéből), Októbernek 4 dikén.

Régi Magyar példa-beszéd: *pénzel járják a' vásárt.* — Vagynak azonban Magyarok is olyanok, a' kik nem tartják magokat ezen példa-beszédhez; ámbár előttök a' sok szomorú példák, mellyek hathatósan meggyőzhetnék őket, hogy nem tanátsoz, a' közönséges igazságoktól való el-távozás. — A' múltt hónapban bé-áll az ide-való vásárba két szekér zshiványság, mint szintén valami betsületes, és jó járatban lévő emberek; de tsak hamar el-árulta őket is a' szavok, mint a' harist. Őlve veztek t. i., 's a' szokás szerént hányták egymás' szemére tetteiket. A' szomszéd szekerek mellett lévők közzül egynek résen vólt a' füle, 's mind hallotta a' tolvajok' suttogó vezekedését. Azzal fogja biz ő magát, senkinek se szól, hanem megy a' Vármegye' Esküttjéhez, Ns

Tor-

Tormásy István Úrhoz, 's el-beszéli neki a' történetet. Nem kellett több a' vigyázó Eskütt Urnak, ki is, a' melléje rendeltetett fegyveres Emberekkel együtt, igen példás serénységgel foglalatoskodik különben is a' zsványoknak kézre-kerítésekben: mindjárt ott toppan a' tolvaj-bandánál; vizsgálódik a' szekerek körül, 's hát látja azokon a' nyergeket, és kötő-fékeket. Tudakozza tőlök: mit szándékoznának vásárolni? — Ezek, egyenlő hangon felelik: hogy ők lovakat akarnak venni. — Hányat? kérdi az Eskütt Ur. Felelet: Annyit, a' mennyi kötőféket lát az Ur nállunk. — Azt gondolták *ipsé*-ek, hogy ezen nyers válaszokkal ki-elégítik az Eskütt Urat. De koránt sem. Mert ez, azt mondja nekik goromba feleletjekre: Noffza mutassátok hát a' pénzete-
ket, hadd lássam: vehettek é annyi lovat, a' mennyi kötőféketek vagyon. Bezzeg elállott ekkor a' vizek Zsvány Uraiméknak; mert pénz nélkül találtak jönni a' vásárra. Tüstént meg-tsipték tehát nyakokon a' bőrt, *Gubatsinak*, *Horvátnak*, és *Bana Mihálynak*. Ezek voltak az el fogatott Tolvajok' neveik. — *Bana*, nagyon esmeretes már Pestén is; mert sokat lakott ott a' Vármegye' alsó-palotájában. Ő, nem együtt jött volt szekéren a' többekkel; hanem az el-fogatás előtt valami kevéssel érkezett ló-háton, 's paripáját, tzimborásainak egyik szekerekhez kötötte vala. — Két társaik, ezen keleptzébe került madaraknak — *Tanka*, és *Punak* nevezetűek — itatni voltak; amannak a' felesége tehát

utánnok szaladt, 's el-beszéllte nékik rész-
 ketve, a' szomorú históriát. Ezt hallván,
 nem tértek ök többé vissza a' szekerekhez,
 hanem egyszeribe lóra kaptak, 's meg sem
 állottak hazáig. De utól érte ott őket az
 Eskütt Úr' levele, mellyben emlékezet vólt
 a' *Patajban* el-fogott, és a' *Magyar Hír-
 mondóban* már meg-irtt Zsiványokról is. —
 Mihelyest t. i. vette a' levelet a' Helység'
 Birája: mindjárt vasra tetette *Tanka*, és
Punak Gazdákat, 's küldötte az Eskütt
 Úrhoz, ide *Nagy-Kátára*. — Már akkor,
Gubatsi, *Horvát*, és *Bana*, három-felé
 tsörgették a' vasat, t. i. a' *Nagy-Kátai*,
Tzeglédi, és *Nagy-Körösi* tömlötzőkben. —
 Bártsak példásan meg-büntettetének ezen
 fő Zsiványok: hadd tanulnának róllok a'
 még szabadon járó több követők is, kik
 ha még tovább is gyakorolni fogják el-
 kezdett erőszakoskodásaikat minden tartalék
 nélkül: félő, hogy meg ne unatkozzanak a'
 marha-tartástól a' Gazdák, a' Duna, 's
 Tisza között. Mert ki kívánna magának
 olly vagyont tartani nagy költséggel, mely-
 lyet minden órában féltetni kell. — Az el-
 beszéllt történeten kívül, más példáját is
 említhetem az ezen a' részen el-hatalmazott
 zshiványi vakmerőségnek. — Septembernek
 utolsó napjaiban történt, hogy 8 zshivány
 öszve-adja magát éjtszaka, 's megy a'
Szabadszállási pusztára. Ott, három ré-
 szekre oszolnak. Az első tsapat neki esik
 a' gulyának, meg-zavarja azt, 's hajt be-
 lölle, a' mennyit hajthat. Észre vévén a'
 dolgot a' izámadó Gulyás, utánnok ered a'
 Bu-

Bunyikoknak, üzi őket; 's hát az alatt a' másik tsapat kezdi vámolni a' gulyát — nyomban mindjárt a' harmadik is: úgy hogy még magok se tudják a' Gazdák, mi károk vagyon. “

Nagy-Körösről (Pest Vármegyéből), Októbernek 4-dikén.

„Az ide-való Tanáts, követésre méltó példáját adá a' múltt hónapban is a' maga esméretes Keresztyénségének, 's Emberszeretetének. Történt t. i., hogy egy *Ketskeméti* Embert meg-üt az Isten-nyila annak a' nagy menykő-húllásnak alkalmatosságával, melly szinte ország-szerte tapasztaltott. Ennek testét bé-hozatta Magisztrátusunk a' Városba, 's igen tisztességesen temettette el — nem a' közönséges Kalfzából koránt is, hanem önként öszve-adott saját pénzéből. — Valóban meg kell örömmel vallani, hogy nem egy, sem két elő-kező Férjfiak találtanak ezen Városban, a' kik gyakran megmutatják, mennyire tudják ők azt, hogy egygy emberséges Ember nem tsak magának tartozik élni a' Világon. — A' Koronázás' Inneplésekor is némellyek 30, mások pedig 50 forintot is ösztattak-ki a' Szegények között. “

Ns *Tanáds* Vármegyének, a' közelébbi Ország-Gyülésben vólt Erdemes Képviselei, következő Beszéddel adtak számot Követségekről:

Tekin-

Tekintetes, Nemes Vármegye!

*Tekintetes, Nemzetes, Vitézlő Karok, és
Rendek!*

Minekelötte a' reánk bizott Országunk' Gyüléséhez való Követtségről, ezen T. N. Vármegyének tzikkelyenként számot adnánk: leg-első kötelességünknek tartjuk, hogy a' bennünk helyheztetett biztökságát a' T. N. Vármegyebéli Karoknak 's Rendeknek alázatossan meg-köszönyük.

Az Ország - Gyülése' kezdetéről; Jó kegyes Királyunk', 's Anyai szivességgel hozzánk viseltető Királynénk' szerentsés 's óhajtott meg, koronázásáról, annak idejében tudósításinkat meg-küldöttük. Jeles vala ezen Hazánk' boldogságát örökösítő történet, nem tsak azon véle járó pompa által, de leg-inkább azért, mert Hazánk' régi Pártfogóját, Nemzetünk' Szófzóllóját a' Magyar Koronával ékesítvén: szorossabban vele, 's minket szerető szivével öszve-kaptoltattunk. Mindjárt a' Királyi Levél' ki-adásában meg-mutatta *Első Ferentz*, hogy a' rólla bennünk meg-rögzött gondolkodásinkban, a' benne helyheztetett bizodalunkban meg nem tsalatkoztunk, midőn azon az előbbeni Királyi Levelekben találkozó homályokat, a' mellyeknek világosításiban Eleink hijában fáradtanak, önként ösztön nélkül meg-világosítani, 's az által is Országunk' sikeres Törvényeit meg-erössíteni méltóztatott. Ki-tetszik ez, a' meg-küldött Ország - Gyülése' Jegyzéseiből;
úgy.

így mint az is, hogy egyéb Királyi Levelet az előbbeninél Hazánk nem kérvén, annyival nagyobbra betsülte jó Királya' kegyességét. De midőn eztet köszönni, 's háláadó szívvel véreket, életeket, vagyonyokat ajánlani fel-menének az Országnak Karjai, 's Rendjei: nem tsak a' Királynak tartott Beszédjét, 's abban Nemzetünkhöz viselő szivességét, könyvben borúltt szemmel, 's fel-magasztaltt szerzetnek érzékenységgel fogadták; de a' Fels. Királyné Asszonytól is, ollyas gerjesztő szókat hallottak, a' melyeket arany betűkkel minden igaz Magyar, szivében örök emlékezetre fel-jegyezhet. Nem vólt, úgymond, nékem ezen ajánlása a' Magyar Nemzetnek váratlan; mert annál nemesebbet, sem eddig nem esmértem, sem ezután látni nem fogok, ('s a' jó Anyánk, hogy nagy érzékenységét bizonyítsa, még az is hozzá tette) „jőjjön valaki, 's szóljon nékem a' Magyarok ellen: kézz vólnék azt magam kezével meg-ölni.“

Bizonyítja az említett szokott Jegyzés, hogy a' Királyi Fejedelmek, Nemzetünkhöz való szives hajlandóságok' meg-mutatásában egymással úgy szolván versengettek.

De ki tudná ki-magyarázni, minő igaz Magyar szívvel, buzgósággal, böltsességgel Nádor-Ispányunk, nem tsak az Ország-Gyűlését vezérlette; de minden Tagjaihoz is szivességét bizonyította; 's rendelt jeles Törvényink' meg-nyerésében; Király, 's Ország közt boldog meg-hittségnek szerzésében, erősítésében fáradohatatlanul iparkodott.

Illy

Illy vidámító környülállások között kezdődött, folytattatott, 's végződött ezen jeles Ország-Gyűlése; soha nem változván a' Királyi Személyek' Hazánkhoz való kegyessége, és szivessége. Minden alkalmatosságokban megmutatták, hogy a' ditső Magyar Nemességet betsülni, 's véle, mint kegyes Atyák bánni, sőt társalkodni is kívánnak. Nem adtak semmi helyt azon alatonító különsegeknek, a' mellyek néha Eleink' szivét epefztették

A' Munkák' sorját, a' tett Törvények' rendét, az Ország Gyűlése folyamattját; a' jegyző könyv olly világosan ki-magyarázza, hogy arról szót szaporítani haszontalan vólna: azért tsak arra kívánnjuk jelentésünket meghatározni, hogy mi módon iparkodtunk a' nekünk ki adott tanítás Pontyait köteleffégünk szerént tellyesíteni. Az elébbi Tanítás tikkelyeit azon Választott Szakad eleibe terjesztettük, a' mellyet az Ország Gyűlése a' végre rendelt, hogy abból az idő rövidsége miatt, azon tikkelyeket ki húzná, a' mellyek tüstént való orvoslást kívánnának. A' többit, vagy azon Szakadokra háritván, a' mellyek elébbi Országunk Gyűlése köz-akarattyaival rendeltettek, a' mennyire oda tartozandók vólnának, vagy a' jövendő Gyűlésre való elővetélre fel jegyzené. Királyunk el kerülhetetlen úttyai nem engedtek ebben más módot az egész Hazának.

Folytatása következik.

Frantzia

Frantzia Országot,

minekutánna Közönséges Társasággá tsinalta volna az új Nemzeti Gyűlés: azt is elvégezte Sept. 22-dikén, hogy minden nagyobb 's kisebb Kormány, és Törvény Székeket meg kell-újítani az Országban. — A' Törvény szolgáltató Bírakra nézve abban határozta meg magát sok versengések után; hogy azokat minden különbség nélkül kell választani a' Polgárok közzül.

Sept. 25 dikén, tsak nem egymás hajába kaptak a' Nép' Attyai. Annak értésén tüzesedtek úgy neki, hogy némellyek közzülök Diktátorságot, vagy pedig Triumvirátust (eggy, avagy három Személyekből állandó Fő Hatalmasságot) akarnának bé-vinni a' Köz. Társaságba. Nagyon kiabáltak *Robers-pierre* nevű Tagjokra, hogy ő volna főképpen rajta a' Diktátorságnak, vagy Triumvirátusnak fel-állításán. Azonban megszóllal *Marat* nevű Tagja a' Gyűlésnek, hogy ha vétek, még tsak gondolkodni is a' Diktátorságról: tehát ne lakollyon más, hanem tsupán ő; mert ő gondolkodik úgy, hogy egyedül a' Diktátorságnak fel-állítása által lehet meg-tartani a' Népet. Nossza mindenfelől kiáltják, hogy pert kell *Marat* ellen indítani. De tsak ugyan ki-mentette magát; melly meg-lévén, ki-ránt egy pisztolyt a' zsebjéből, 's így szóll a' Gyűléshez: „Ha, úgymond, törvénybe való idéztettetést végeztetek volna ellenem: mindjárt itt előttetek a' fejembe löttem volna.“

A' múltt postán költt Darabjából *Hírmondónknak* ki-maradt, a' helynek szük vólta miatt egy Frantzia történet, mellyet most ide iktatunk;

Minekutánna a' múltt hónapnak első napjaiban, olly szörnyü vérontást vittek vólna végbe a' Párisiak: feles számmal mentek el közzülök a' *Chalonsnál* lévő tartalék-táborba, azzal a' tzéllal, a' mint mondották, hogy minekutánna meg-mentették Hazájokat a' belső Ellenségtől, szintén ollyan bátorsággal fogják azt védelmezni a' külső Ellenség ellen. De bizony jobb lett vólna a' Frantzia Seregre nézve, ha közibe nem mentek vólna ezek a' rút gonofztévök. Mert addig tsak meg-lehetőz rendben tarthatták Katonáikat a' Frantzia Vezérek; de hogy ezek a' Sátán-kölykek hozzájok érkeztek: mindjárt kárt tettek azokban is magok rossz példájok által. Mert Katonák lettek vólna, hogy már ök is; azonban még is leg-kissebb fenytéket sem akartak fel venni; hanem azt kívánták, hogy öket szabad szájokra kell hagyni. — Valóságos zenebona támadott tehát Septemb. 16-dika estvéjén a' fenn említett táborban. — *Lukner* Fő Vezér, vátig igyekezett le-tsendesíteni a' lármát; de semmire se mehetett a' szép szóval. Végre, fenyegetni kezdte a' megátalkodttabbakat, hogy most mindjárt vissza küldi öket, ha engedelmeskedni nem akarnak. — 'S de hát fogott é rajtok, a' Fő Vezérnek keményen való maga-mutatása? Nem tsak nem fogott, sőt kitsinben múlt,

hogy

ogy vele, és az Adjutántjával is úgy nem tántak, mint a' Párisban le-öldösött Papi, Polgári, 's Katonai Fő Személyekkel. — Neki agyarkodtak: „*Hohó, úgymondának, egészen más Világ van most, mint volt ennek-előtte. Nem úgy kell már az Egyenlőség' idejében bánni többé a' Polgár-Társakkal — magát a' Generálist tegyük árestomba.*“ — Meg is fogták egynehányan közzülök a' Fő Vezér' lova' zabláját; 's ha az ollyatén Katonák, a' kik tsak ugyan nem felejtkeztek még meg egészen kötelességekről, ellent nem állottak volna nékik: bizonyosan vége lett volna a' vén *Luknernek*. — De ha vége nem lett is az életének: vége lett ugyan tsak nagy részént Fő Vezéri tekintetének, 's hathatóságának. Mert el-küld egynehány Batalionokat, Gen. *Dumourier'* segítségére; meg-hallyák azonban ezen el-küldött Batalionok, hogy közelget az egyesült Tsá- szári, és Prussziai Sereg: nosza mindjárt vissza lódúlnak újokból a' táborba, 's még nékik állott fellyebb. „De ők bizony nem bolondok ám (így szóllának), hogy magokat engedjék egy Ember által mézár- székre vitetni.“ Némeltyek közzülök meg- vallották, hogy ők még nem tanúttak belé tökéletesen a' hadakozás' mesterségébe. — (*Bizony több is kívántatik ahhoz, való, mint a' fegyver nélkül való Férfi, és Affzony- foglyoknak rakásra való öldösésekhez.*) — Mások pedig azzal mentették magokat, hogy rosdások a' puskáik. — Mivel a' Párisi Polgárok bátran közölhették oda haza, vala-
mi-

mikor csak telfzett, a' magok sokféle kíván-
ságaikat a' Nemzet-Gyűlésével: ezen új-
módi szabadságot a' táborban is akarják ök
gyakorolni; azért is öfzve ülnek külön külön
tsomókba. Mindenik tsomó fel-teszi irásba
a' maga kívánságát, hogy ő itt 's itt sze-
retne táborozni, 's küldi a' Vezérhez. —
Ezek, nem tsúfokodás végett gondolt köl-
temények; hanem a' Jakobinusság' engedel-
mével ki-jövő mostani Frantzia Újságokból
vett igazságok.

Elegyes Tudósítások.

Egy méhes kertnek, rajzás - időkori
ábrázatjához méltán hasonlíthatjuk Frantzia
Országának eggy időtől fogva való állapotját,
a' gyakor ki-költözésekre nézve. A' milyen
sűrűséggel takarodik - ki t. i. a' raj a' méh-
kasokból: nem különben főrrött - ki, 's főrr
mostanság a' mindenféle, főképpen pedig
a' polgári hitet le nem tett Egyházi rendű
Lakosoknak sokasága Frantzia Országból.
Sok százanként, sőt ezereknél vagynak már
ezek ekkoráig, *Német, Spanyol, Portugall,*
és *Olasz Országokban*, a' hol is fő köteles-
ségeknek tartják a' Fő Papok, hathatósan
segíteni ügye - fogyott Frantzia Szolga Tár-
saikon; minthogy ezek nagy részént, a'
rajtok való ruhán kívül egyebet nem vittek
ki Hazájokból, elég nyereségeknek tartván
életek' meg-menthetését. Feles számmal
vagynak az ilyen szükölködő jövevény Pa-
pok *Ausztriai Belgyiomban* is, 's ott is fel-
vette ügyöket a' *Mechelni (Mechliniai) Érsek,*
Mint.

Minthogy a' Római Katholika Hiten lévő Tartományok bé nem fogadhatták volna mind őket, mentek Proteftáns Tartományokba is, úgymint: *Helvétziába, Hollandiába, és Angliába.* — A' nemes szivü Anglusokban, nem találtak ugyan a' Frantzia Papok, hasonló Vallásbéli, 's polgári gondolkozásnak formáját a' magokéhoz; de találtak emberi szivet, melly meg-esett az ő nyomorúltt sorsokon. Bizonysága ennek az, hogy minekutánna némelly magános Személyek *Londonban*, önként való jó szántokból 3 ezer font sterlinget adakoztak volna számokra: *Thomas* nevü Tagja a' Parlamentumnak, ki-hirdettette újságokban, hogy gyülnének öszve egy meghatározott időre bizonyos vendég-fogadóba, a' kik Emberfzereteteknek indításából, alamisnálkodni kívánnak, szegény, és Hazájokon kívül sanyargó Frantzia Ember-társaik' számára.

A' *Palatinátusi 's Baváriai* Választó Hget, meg kérték Követjeik által barátságosan a' Tsászár, és *Prussziai* Király, hogy a' nálla lévő Frantzia Követet *Assigny* Urat, küldené vissza *Párisba.* A' Választó Hg, felelt ezen két emlékeztető Irásokra, Sept 16-dik, és 18-dik napjain. Válasszának oda megy ki az értelme: hogy mihelyest meg értette volna törvényes úton: mi történt legyen *Párisban*, Aug. 10-dikén; leg ottan tudtára adatta *Assigny* Urnak, hogy ötet többé Frantzia Követnek nem esmérheti. Midőn pedig tudósíttatott volna *Regensburgból*, hogy a' Német Birodalom Gyülése; ki ad-

ta

ta légyen az ottani Fr. Követnek — *Cail-
lard* Úrnak — az útát; mindjárt ő Vál. Hge
is meg jelentette *Assigny* Úrnak, hogy tá-
vozzon el *Monachiumból*. — A' Prussziai
Királyhoz intézett válasza végén, olly aján-
lást is tesz a' Vál. Hertzeg, hogy ő Prussziai
Felsége' kívánságának, valamint tsak töle
ki telhetik, meg akar felelni; 's igen nagyon
fog igyekezni rajta, hogy az ő Felsége bölts
és halznos szándékjait ő is, tzellyokra segít-
hesse.

Az *Hiberniai* vagy *Irrlandiai* Kátholiku-
sok, 3 millió font sterlinget adtak ölzve a'
végre, hogy ezen summán földeket vegye-
nek magoknak, az *Amerikai* Közönséges
Társaságtól; 's el hagyván *Hiberniát*, mind
által költözzenek *Amerikába*, hahogy még to-
vább se' nyerhetnék meg mind azon Polgá-
ri jusokat, mellyekkel különösen bírnak,
Ország' Törvényre szerént, az ő Protestáns
Polgár Társaik, és nevezetesen, hogy ők
is belé szólhassanak a' Parlamentom Tagjai-
nak választásába.

Nem öl már több gyermeket az a' vad,
melly egész *Mediolánum'* környékét rémü-
lésbe hozta vala. — *Rappazini* nevezetű
Papi Ember volt olly szerentsés, a' ki
keleptzébe kerítette ezen ártalmas férget.
Egy mesterséges gödröt ásott t. i. azon
a' tájjon, a' hol sajdította lappangani a'
kártékony állatot. Ez, nem tudván a'
dologból semmit, betsülettel le-
zuhant egykor a' verembe, mellyben,
kellett néki egynehány nap kuttogni;
mert mikor reá találtak Septemb. 19-dikén,
nagyon horpász volt,

volt, és csak alig pisláskolt az éhség miá. — Nem Hiéna volt, a' mint gondolták, hanem egy álnok vén farkas. — Hirül adódván ezen szerentsés történet *Torna* nevü szomszéd helységbe, ki-ment a' gödörhöz az egész Tanáts; 's egy bátor Ember ki-vállalkozván a' többek között, föbe lötte az öreg gonosztévöt. Ki-húzták annakutánna a' veremből, 's más nap *Mediolánumba* vitték, hólott szintúgy törte magát a' Nép, úgy forrott-öszve a' vén dög' látására. — *Rappazini* Úr meg-kapta mindjárt a' négy száz aranyokat, mellyek jutalmúl tétettek vala fel, azon veszedelmes állat' el-fogójának; 's még ezen kívül olly ígélet is tétetett néki, hogy a' leg-elsőben üressen maradandó Plébánia, övé fog lenni.

Vakmerő tréfa.

A' *Saxóniai* Választó Hertzeg, egy levelet vesz nem régiben, mellyben megintetett, hogy vigyázna magára, mert lesekednek az élete után. A' Választó Hertzeg, jobban szívére vette az efféle intést, mint Svéd Országának néhai szerentsétlen Királlya *III. Gustáv*; 's nem ment-ki egynéhány nap a' palotából. Hanem, hogy leg-kissebb szeszit sem vette azonban észre, az ellene való öszve-esküvésnek: reá veszi magát, hogy egyet sétállyon a' *Pillnitsi* Kertben; 's hát bizony a' mint sétálna: lövés esik feléje a' fák között; de csak ugyan nem lett semmi baja. Nosza mindjárt lárma esik. Keresik a' gyilkost mindenfelé, 's ugyan csak reá akadnak. — Egy *Tseh* Orzági bitang volt. — Kérdőre vonatván, azt mon-

dot.

dotta, hogy ő csak azért lőtt a' Vál. Her-
tzege, mivel tudta, hogy majd nagy sum-
ma pénzt fognának adni annak, a' ki elő-
állítandja a' lövő személyt. Imé ő, elő-
állította maga magát, 's várja is tseleke-
detének jutalmát. — *Ne búsúlly, majd
kapsz!* —

A' *Spira* (*Speyer*) Városára rontott
Frantziáknak számát, öt, 's hat annyira
teszik a' közönséges, és magános tudósítások,
mint voltak a' Tsászári, és *Moguntziai* Kato-
nák. — Nem *Devins'*, hanem Gróf *Gyulay*
Sámuel' Reg. jebéli Batalion volt *Spiránál*
őrizeten. — Sept. 30-dikán dél után kezdődött
a' tsata. A' Városon kívül, várta a' Fran-
tziákat a' Tsász., és *Moguntziai* Nép; de
egy darab ideig tartott ellent-állása után
vissza vonta magát a' Városba: hová utánna
vitte Seregét *Custine* Fr. Vezér. — Sokan
Katonáink közzül, a' házakba vették ma-
gokat, 's onnan puskáztak keményen az
Ellenségre; de szaladásra vették a' dolgot,
hogy a' Fr. Generális ágyúkkal forgolódott.
A' Frantziák utánna estek kevés Népünknek
's a' Rajna vizének szorították, a' holott is
kértelen volt ez magát meg-adni. — *Spira*
Városát fel nem prédálták ugyan a' Frantzi-
ák: de közel száz ezer forintot sartzoltak
ki a' Papságtól, 's a' Tanátstól, és a' ni-
eleséget találtak a' Magazinokban (mel-
lyet többre betsülnek egy milliónál) mind
el-takarították *Landauba*.

